אוהב ישראל — בהר

והארץ לא תמכר לצמיתות כי לי הארץ כי גרים וגו'. י"ל בהעיר לב כי התוה"ק רומזת לנו כאן הבטחה נאמנה שהבטיח לנו הבורא בהוב"ש לעת הזאת אשר אנחנו בגלות הזה וכביכול השכינה הק' היא ג"כ בגלות. כמ"ש ובפשעיכם שולחה אמכם. וכתיב בכל צרתם לו צר כביכול וכאשר יגיע עת דודים אי"ה במהרה בימינו להקים השכינה הק' ולגאלה כביכול אז גם אותנו יגאל עמה. וכמ"ש בזוה"ק עד"מ עיי"ש שעיקר הגאולה שתהי' במהרה בימינו הוא בגין דיתפייס קב"ה עם מטרוניתא דילי' כביכול. וזהו מרומז בהפסוק והארץ היינו ארץ הידועה הק' העליונה לא תמכר לצמיתות ח"ו להיות כי לי הארץ. וגם אותנו יגאל עמה וכמ"ש כי לא יטוש ה' את עמו בעבור שמו הגדול והבן כי גרים ותושבים אתם עמדי היינו אתם עמי ר"ל כביכול אנחנו שנינו המה בבחי' גרים ותושבים. כי הקב"ה הוא תושב כל עלמין הוא ברא כל עלמין וממלא כל עלמין ולית אתר פנוי מיני' וגם הוא נק' כביכול בבחי' ג"ר בעוה"ז כי כל הע' אומות לא רצו לקבל עליהם עול מלכותו ואדנותו ותורתו ומצותיו כ"א אנחנו בנ"י עם קדוש עדת ה' בני אל חי. וגם בנ"י הם בחי' תושב כי ישראל עלו במחשבה תחלה להבראות ובשביל' נתיישבו ונתייסדו כל העולמות העליונים והתחתוני' וגם המה נק' גרים בין האומות אמנם בנ"י עדת ה' המה וכמ"ש כי חלק ה' עמו והא ית' אחוזת נחלתם והמה דבוקים ואחוזים בו ית' וית' וכמ"ש כאשר ידבק איש אזור במתניו כו' ואחיזתם הוא בהשכינה הק' שהוא נק' בבחי' ארץ הק' סוד מלוכה העליונה והנה כתיב ומלכותו בכל משלה ע"כ השרים העליונים וע"כ העולמות וזהו ירמוז בפסוק ובכל ארץ אחוזתכם גאולה תתנו לארץ היינו ע"י ארץ אחוזתכם כשאתם נאחזים ודבוקים במלכותא קדישא עי"ז גאולה תתנו לארץ היינו לכל הארץ אשר תחת ממשלת העמים ושריהם תוציאו בולעם מפיהם ואז גאולת עולם תהי' להם ישמחו השמים ותגל הארץ. במהרה בימינו כיה"ר אמן והבן:

ואיש כי ימכור בית מושב עיר חומה וגו'. ימים תהיה גאולתו גו' שנה תמימה וקם הבית גו'.

להבין טעם למה נשתנו בתי ערי חומה להיותם נחלטין אם לא נגאלו תוך שנה ראשונה גם למה דוקא הוקף ולבסוף ישב. גם למה תלוי הדבר בימות יהושע ב"נ ורואני כי לא נאמר כאן במצוה זו חוקה לסתום פי השואל שאין לגלות טעמה:

אכן בהעיר לב י"ל דהנה הכנ"י נק' בבחי' חומה וכמ"ש אני חומה ולהבין מפני מה נק' הכנ"י בשם חומה י"ל הנה ידוע כי ישראל עלו במחשבה תחלה להבראות כדי להיות לו תואר מלכות. ואין מלך בלא עם ולזאת האצי"ל ובר"א ויצ"ר ועש"ה את עולמו ונמצא שהכנ"י היו אז בבחי' יו"ד טמיר וגניז במחשבה עילאה קדישא והמחשבה היה בבחי' אור המקיף להכנ"י כביכול כחומה ואח"כ נשתלשלו העולמות מעילה לעלול ע"י י"ב צירופי הוי"ה בסוד י"ב גבולי אלכסון ונתיישבו העולמות על מכונן ויסודן כפי אשר שיער וקצב הבורא בהוב"ש מדה וגבול לכל עולם ועולם. וזהו

הסוד שאחז"ל הוקף ולבסוף ישב כי ישב הוא מספר י"ב פעמים הוי"ה אשר ע"י י"ב צירופי הוי"ה באו כל העולמות לישובן ותיקונן. והנה כל עיר ועיר וכ"מ מארץ ישראל הק'. הוא רומז לעולמות עליונים הק' וכל הבתים והשדות שבא"י שנמכרו יוצאים ביובל מרשות לוקח וחוזרים לבעליהם הראשונים. כי יובל הוא שנת החמשים שנה. ואז יש אתערותא מלעילא מעלמא דחירו עלמא דבינה קדישא סוד נו"ן ש"ב. ואז חירו לכולא אשתכחא וחוזרים הבתים והשדות לאיש אשר לו אחוזתו. אמנם בית מבתי ערי חומה אשר הוקף ולבסוף ישב ולא גאלו תוך שנה נמצא עברו עליו י"ב חודש שהם בסוד י"ב צירופי הוי"ה הקדושים. אז וקם הבית לקונה אותו לדורותיו לא יצא ביובל כי הוא בבחי' למעלה מיובל כי בחי' זו טמיר וגנוז היה בראשית המחשבה סוד מלכו"ת עד לא קדם קדומה. וצ"ל מוקפת חומה מימות יב"ן ע"ד פני משה כפני חמ"ה ופני יהושע כפני לבנ"ה. והמשכיל יבין כ"ז. כי הם דברים העומדים ברומו ש"ע:

כי לי ב"י עבדים עבדי הם וגו'. להבין כפל הלשון עבדים עבדי הם. י"ל שבא הכתוב להורות לנו שכל איש מישראל אינו יכול להקר' בשם עבד אפילו להצדיקים הקדושים. אינם נקראים בשם עבד לומר עליו שהוא עבדו של צדיק הזה כי שם עבד אינו שייך רק במי שעובד ועושה ופועל עובדות ועשיות ופעולות אשר היה מוטל על רבו לעשותם. והוא טורח ועושה הכל עבור רבו. ואז נמצא שהוא פוטר את רבו מהטירחא שהיה מוטל עליו. ועד"ז הצדיקים הק' נקראי' עבדי ה'. ע"ד הדבק במדותיו. מה הוא רחום אף אתה הי' רחום ותרחם על הבריות. וכן הקב"ה זן את כל העולמות וכל הברואים והכל ע"י פעולות ועובדות הצדיקים הקדושים ומעשיהם הטובים. ואז מתברכין כל עלמין מכל טיבו וכל חידו. ע"ד שאחז"ל ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים. כי המה זנין ומפרנסין ע"י צדקות וכשרון מעשיהם את כל העולמות ולזה נק' הצדיקים עבדי ה'. שהמה עושים מה שהיה צריך הש"י לעשות כדרכן הטוב להיטיב לכל הברואים. אשרי העם שככה לו. והעובדות ומעשיהם הטובים ומצות התורה המה מוטלים ומצווים ע"כ איש פרטי איש הישראלי ואין אחד מהם נפטר בעשיית חבירו. ולזה א"א לתאר לשום איש ישראל בשם עבד. אפילו להצדיקים הק'. אינו יכול להקרא בשם עבד שלהם כנ"ל. כי אינו פוטר את רבו במעשיו ובפעולותיו ועל שניהם כאחד חל השיעבוד לשעבד כל איבריו וחושיו לעבודת בוראו ית'. ולקבל עליו עול מלכותו ויראתו. ולעשות את כל מצותיו אשר צונו. וע"כ כפל הפסוק ואמר עבדי הם לשלול בחי' זו עבד לעבדי ה'. והטעם לדבר סיים בפסוק. אני ה' אלהיכם. ועל שניהם כאחד חל השיעבוד וקבלת עמ"ש. וכנ"ל. והבן: